

Michael Talbot a Holografikus Univerzum c. könyvében többek között szó esik a halálközeli élményekről is. Az ilyen élményt átélők ugyanolyan életcélokról számolnak be, mint amelyekről a vonatkozó irodalom leghíresebb könyvei – pl. R.A. Moody: Élet az élet után – is beszámolnak, illetve Seth is hangsúlyozott.

„Hasonlóan Whitton alanyaihoz, a halálközeli élményt átélők egyetemesen kijelentik, hogy felettük a fénylények soha nem ítélik meg, csak szeretet és elfogadás érezhető a jelenlétükben. Az egyedül előforduló ítélet az önítélet, és csupán a halálközeli élményt átélő saját büntudatából és megbánásából fakad.

Néha a lények mégis megnyilvánulnak, de ahelyett, hogy önkényesen viselkednének, útmutatással és tanáccsal szolgálnak. Egyedüli céljuk, hogy tanítsanak...és két dolgot hangsúlyoznak ki. Az első a **szere**tet fontossága.

IMPOSSIBLE MISSION

BY DENNIS CARNELL

Újra és újra megismétlik azt az üzenetet, hogy helyettesítenünk kell a haragot a szeretettel, meg kell tanulnunk jobban szeretni, megbocsátani, és mindenkit feltétel nélkül szeretni, azaz elfogadni, tisztelni, sőt ünnepelni a különbözőséget, és meg kell tanuljuk, hogy minket is viszszeretnek. Úgy néz ki, ez az egyedüli döntő erkölcsi érv, amit a lények használnak...

A lények azt mondják, hogy azért kerültünk ide a Földre, hogy megtanuljunk, hogy a szeretet a kulcs.

Elismerik, hogy ez egy nehéz vállalkozás ebben a súlyos fizikai világban, egy vágyaktól és szükségletektől kínzott testben és elmével,

de tudatják, hogy döntő fontosságú biológiai és spirituális fejlődésünkhöz, olyan módokon, amiket korlátolt elménkkel jelenleg még elképzelni sem tudunk. Még a gyerekek is ezzel az üzenettel térnek vissza a halál közeli birodalomból, szilárdan beleévésve a gondolataikba. Egy kisfiú, akit miután elütött egy autó, két »nagyon fehér« köpenyes ember vezetett be az élet utáni világba, azt állítja: »Amit ott megtanultam, hogy itteni életünk során legfontosabb dolog megtanulni mindenk ellenére szeretni...«

A második dolog, amit a lények kihangsúlyoznak, az a **tudás**. A halálközeli élményt átélők gyakran megjegyzik, hogy a lények elégedettnek tűntek, amikor az életszemle alatt egy tudást vagy tanulást magába foglaló esemény villant fel.

Néhánynak nyíltan tanácsolták, hogy fizikai testükbe visszatérve kezdjék el aktívan keresni a tudást, **különösképpen az önfejlesztéssel összefüggő tudást, vagy ami növeli a képességüket arra, hogy más embereket segítsenek**. Másokat olyan állításokkal ösztökéltek, mint: „a tanulás egy folytonos folyamat, és még halálunk után is folytatódik” és „a tudás az egyik, a néhány dolog közül, amit képes leszel magaddal vinni, miután meghaltál.”